

En reseskildring till Leans och El Dias de los Muertos

Skeppet hade korsat haven och äntligen såg jag träskan och deltan som dolde vårt mål, den legendariska hamnstaden Lean med dess exotiska kryddor, voodoo präster och zombies. Kaptenen styrde med säker hand in skeppet i en liten vik. Den var inte annorlunda än andra vi passerat och där i grönskan kunde man skymta några skjul och kanoter. Personer i kanoterna ropade till oss, erbjöd sig att för någon dublon bli våra guider genom träsket till Leans kajer, eller så försökte de sälja allehanda exotiska varor och droger. Vår kapten muttrade om utsugare och idioter och informerade mig om att de snåla och dåraktiga kunde hyra deras tjänster, själv föredrog han att betala de officiella guiderna även om de kostade tio gånger så mycket. Tydligt är det väldigt vanligt att de som väljer att köpa kartor med ruttor eller hyra dessa ej officiella guider sällan når sitt mål utan försvinner i träsket, ibland hittas deras skepp på grund, plundrade till minsta spik och besättningarna försvunna.

Vår kapten och ett par mannar satte sig i livkassen och begav sig in till skjulen och återvände snart med två man. De klev ombord och för första gången vilade min blick på en av Leans välkända zombies, en straffånge som genom hemliga droger förvandlats till en viljelös slav. Just denna skulle bli vår guide till staden. Jag studerade honom nyfiket, han ser ut som vem som helst men blicken är död och han står helt stilla och ointresserad av sin omgivning, runt sin hals bar han Voodoorådets tecken i en kedja. Den andra mannen gav order till zombien och gav sig sedan av. Zombien, jag kan inte ens kalla honom man, ledde oss sedan genom träsket utan ett ord, han pekade och satte ut kurs bland dess virrvarr av kanaler aldrig tvekades en sekund. Värmen var tryckande och jag såg varelser jag aldrig sett tidigare i mitt liv, vita krokodiler, fåglar i alla tänkbara färger och fiskar större än en fullvuxen man. Så gick timmarna och var än jag såg upptäckte jag nya saker mer fantastiska än de tidigare.

Solen var på väg ner när jag på håll hörde trummorna och skratten, och efter nästa böj i kanalen vi följde kom vi ut i en mindre sjö och där på dess strand; Leans. Vet inte hur jag ska börja att beskriva henne, träskets pärla. Majoriteten av byggnaderna är gjorda av bambu och vissa står på plattformar som sträcker sig ut i vattnet. Hamnen var ett gytter av kommers och över detta sträckte sig en ansevärd by. Kapten skrattade till bakom mig och han informerade om att än så är det några dagar kvar tills El dia de los Muertos, men besökarna har de senaste veckorna börjat anlända och festerna kommer bli allt vildare fram tills det officiella firandet som kommer pågå under en vecka. En vecka av de galnaste festerna, orgies och fylla. Spriten och drogerna kommer flöda som vattnet i havet och om du inte efter denna tid fått nog så avslutas hela firandet med en karneval genom staden som är en fest än värre än hela veckan av förnöjelse. Jag tackade honom och bjöd honom farväl och begav mig in i Leans gytter av gränder.

Jag spenderade de kommande veckorna med att förlusta mig på ett sätt jag inte trodde möjligt, fattiga och rika alla festade och blandades utan dess like på byns gator och torg. Det fanns inget slut på festerna som pågick under dygnets alla timmar, mindre karnevaler, privata fester och bjudningar var man än gick flödade alkoholen och drogerna. Jag försökte till och med ta mig in på "Madam Jagneaux vägen till drömmarnas rike och bortom" där de mest exklusiva privata festerna hölls, men 50 dubloner för ett medlemskap är det inte värt när stadens gator har så mycket att erbjuda. Så gick min tid och tillslut var dagen kommen för den stora avslutningen, om det jag varit med om innan varit vilt och galet var det inget mot det inferno av perversion som denna dag skulle medföra. Karnevalståget leddes av plattformar burna av zombies och på dessa mötte de styrande Voodooprästerna folkets

jubel. Efter kom plattformar med stadens grädda klädda i de vackraste kläder och omgivna av de vackraste männen och kvinnorna, de flesta inte klädda i mer än vad de kom med till världen, dessa personers uppgift var att kasta mynt och droger till de väntande åskådarna som sedan festade natten lång till ljudet av musik och sång. Det sägs att denna natt hålls den mest exklusiva och påkostade festen i hela byn på "La Maison de Zombi". Denna fest där enbart de absolut viktigaste och rika personerna får närvara, sägs vara så vild att allt som jag upplevt enbart är som en skolpojkes hyss i jämförelse med krigets härjningar.

Men nu är det dags att avsluta denna berättelse, mitt festande och mina upplevelser har varit många men också väldigt kostsamma, bredvid mig när jag skriver dessa ord står det en flaska. När jag skrivit klart skall jag ta denna för att sedan tjäna som zombie under tre års tid, allt för att tjäna av de skulder som jag under dessa veckor har dragit på mig. Hoppas mina ord kommer nå ut i världen för ett besök till Leans och El dias de los Muertos är ett måste även om det kostar dig tre år av glömska. På återseende mina kära läsare, prästen börjar bli otålig. Farväl och hoppas att vi ses när min tid som zombie är slut.

Richard Welling upptäcktsresande och livsnjutare.

FAKTA OM LEANS

Kulturell: Den centrala och viktigaste platsen i staden är "La Maison de Zombi". Ett stort hus som inte nämnvärt skiljer sig från något av de andra husen i byn, mer än att det är större än alla andra och att det är här som byns styrande råd av voodoopräster fattar sina beslut. Det är bakom dessa stängda dörrar som det sker det som sätter Leans på kartan. Här verkar Zombiemästarna som genom sina dekokter gjorda av blåsfiskar och växter samlade i träsket under månlösa nätter förvandlar normalt tänkande människor till Zombies (inte levande döda, utan människor som är helt utan vilja eller minnen från att de tar dekokten tills den verkat ut). Leans har gjort sig kända för att bestraffa sina brottslingar eller skuldsatta personer utan möjlighet att betala av sina skulder till viljelösa slavar som arbetar av sitt straff genom straffarbete. Det sker även att fria medborgare väljer att ta drogen och under ett år leva som en Zombie för att sedan få sin lön utan att minnas vad de gjort för att tjäna dessa pengar.

Social: En bit från den hektiska handelsplatsen ligger "Madam Jagneaux vägen till drömmarnas rike och bortom" En opiumhåla som sägs ha världens bästa opium som enligt namnet för dig bortom drömmarna. Här kan den trötta sjömannen eller handelsfararen sjunka ner med en pipa och lämna alla världens bekymmer i ett moln av rök.

Handelsmässig: Den viktigaste handelsplatsen i Leans är de bryggor som går ut i deltat där små stånd säljer allt från fisk och krokodilskinn till gifter och dekokter. Letar du efter en kärleksdryck, ett gift att ta din värsta fiende av daga eller bara något smärtstillande så är det till Leans du ska söka dig. Den mest eftertraktade varan är Zombie dekokten som dock inte ens i Leans säljs lagligt utan är reserverad för stadens styrande råd.

Beskrivning av orten: Deltan öppnar upp sig och mitt i träskets djungel ligger en ansenlig by. Byn består av hus gjorda av bambu där några är byggda på pålar i vattnet med bryggor

och vindbryggor mellan. Nere vid bryggorna sker en vild handel av exotiska varor så som skinn från träskmarkens varelser och örter och dekokter. Här och där ser man Leans Zombies, straffångar vars hjärnor stängts av med hjälp av dekokter utföra sina uppgifter. Byn är varm och fuktig och solen stekande het, stanken från träsket ligger tungt. I gränderna rör sig voodoopräster stadens mest aktade medborgare tillsammans med råskinn och rika handelsmän. Leans är en plats där ljusskygga individer kan köpa och sälja det mesta i form av droger och gifter bara man vet vad man ska fråga efter.

